

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Delapsis in sua exercitibus, diuisisq; copijs, Rodulphus comes Thietmarsiae, & Fridericus Palatinus ex eodem agmine Bremam ducunt: Nihil tale oportanti ciuitati, superueniunt & diripiunt, cum Adalbero Romanum abyssent. Diu ea valuit contiouersia, ut principes Saxonie tempore dominiū illius urbis sibi vendicarent, iam tunc à memoria Bernhardi duci: quod in Adalberone diximus in Metropoli. Reclamauere pontifices, sed praevaluerunt arma, qua adhuc iuris occasione nobiles memorati ciuitatem in prædam vertunt. Jam tamen dupli ciure freti videntur, quod Albertus pridem eam occupasset, nunc pro Henrico illam receperint: deinde quod aduocatia eius urbis à Liemaro capto, permisso fuit, ut diximus, duci Saxonie Ludero, & perinde posteris eius. Erat autem post mille centum annos tricesimus nonus, cum Henricus dux Bauariae & Saxonie infata concessit, relicto paruulo filio sibi cognomine Henrico, cui cognomen Leonis accesserat. Mater autem pueri Gertrudis, filia Lotharii Cæsar, miserata sorte Henrici de Badewide, egit cum principibus, ut illi ðmagria permitteretur Holsatiae contermina, nuper à ðwandalis capta: Adolphus autem retineret Holsatiam. Sed non quietuit Adolphus, donec Henricus puer, iunctis principibus, itare dirimeret: ut Holsatiam cum ðmagria teneret Adolphus, Henrico autem memorato proueniret terra Polaborū cum oppido Raceburgo, que & ipsa pars erat ðwandalia nuper in ditionem & ius Saxonum accepta, licet antiquus adhuc populus, consumptis aut retrorsulis nobilibus, illam insideret. Adolphus autem sic compotis rebus, iterum communiuit arcem Zegeberge in loco quem dixerat ðwandalii Bucu, inter fluum Traut-

nam, & lacum & wockenisse, vrbem firmauit pridē à Critone ante annos quadraginta inchoatam: nomē autem cum populo transtulit à veteri Lubica, quam paulo inferius ad mare construxit Henricus in loco Zuartow. Cœpit ergo ex hoc die noua Lubica in monte firmari, quo loco permanxit in hunc diem, breui miris incrementis adaucta. Adolphus cum Nicloto Obotitorum principe pacem fecit: coepéruntq; inhabitari deserta & wagia: nam magna pars vulgi aut consumpta est bello, aut introrsus Orientē versus emigravit, habitatura inter congeniles potius q; seruiret Saxonibus. Vocatur ex alijs regionibus, qui in ea parte colendos agros acceperant. Interim Vicelinus spiritualibus quoquè incrementis intentus, prædia recuperauit ab Adolphe, quæ Lotharius Imperator monasterio Zegebergensi cōtulisset. Sed visum est tum patribus monasterium in Hagerestorpe villa erigere, propter fori tumultus, & ab arce militaria incommoda, quæ Zegeberge videbantur. Permisit fācile comes: in loco pristino ad radicem montis parochialis ecclesia remanebat: tantumq; valuit nouæ molitionis fama, ut Thietmarus Bremensis chori decanus, relitto loco suo, Falderampetierit, & à Vicelino noto e plantationi in Hagerestorpe præesse iuberetur.

C A P V T X I.

Conradus rex ad indictum & wormatiæ conuentum properauit, venerantq; mulii eò principes, sed Henrici pueri defensores Saxones nō aderant, quod fides illis publica ad eorum præscriptum non interponeretur. Deinde post Paschalia nouum indixit conuentum in Francordia: sed neque tunc ob eandem causam venerant: Inualuitque controuersia, vt principes Albertum etiam nativa ditione penè expellerent, vrbes

Bb 3 eius